

Dato: 30. november 2009
Kontor: Danskuddannelsesen-
heden
J.nr.: 09/10058
Sagsbeh.: JEL

Besvarelse af spørgsmål nr. 12 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 25. november 2009 (L 64)

Spørgsmål 12:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra Jørgen Lørvig-Jensen fra AOF Sydlyn af 24. november 2009. Herunder bedes ministeren besvare de spørgsmål, der rejses i henvendelsen, og forholde sig til Lørvig-Jensens frygt for, at der skabes et monopol i forbindelse med udbud af sprogundervisning, jf. L 64 – bilag 5."

Svar:

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at selvforsørgende kursister stadig har ret til at vælge, hvilken udbyder de ønsker at gå til danskuddannelse hos. Det er et godt princip at kunne vælge selv. Det er imidlertid ikke alle steder i landet, at der er flere udbydere at vælge imellem. Det skyldes, at antallet af kursister på sprogcentre ikke er så stort som f.eks. antallet af skoleelever i folkeskolen, som Jørgen Lørvig-Jensen nævner. Hvis antallet af udlændinge i en kommune er beskedent, vil kommunen næppe være interesseret i at indgå driftsaftaler med mange udbydere, fordi dette ofte vil gøre det vanskeligt at tilrettelægge undervisningen således, at grupper af kursister med nogenlunde ens forudsætninger undervises sammen.

Baggrunden for lovforslagets bestemmelse om, at en udbyder, som har indgået en driftsaftale med en kommune og en kommunal udbyder tilbyder danskuddannelse inden for kommunens grænser, er at give kommunerne mulighed for at planlægge og styre det kommunale danskuddannelsesudbud. I praksis har de gældende regler imidlertid vanskeliggjort kommunernes udbud af danskuddannelse.

Et af problemerne har netop været, at muligheden for tilbud om danskuddannelse på tværs af kommunegrænser kan hæmme incitamentet til at sende opgaven i udbud og til at byde på opgaven. Hvis en kommune sender undervisningsopgaven i udbud, kan de, der byder ind på opgaven, ikke være sikre på, om den tidligere udbyder, hvis denne taber licitationen, allige-

vel fortsætter med en anden kommune som driftskommune. Denne viden vil kunne afholde potentielle udbydere fra at byde på opgaven.

Jeg er bestemt ikke interesseret i, at nogle udbydere har monopol på undervisningsområdet, men jeg mener, at konkurrencen mellem udbydere varetages bedst ved, at danskuddannelsesopgaven jævnligt sendes i udbud. Herved får alle mulighed for at byde ind.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 6.